

سُورَةُ الْفُرْقَانِ سوره تي الفرقان

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنِ تهوپه ږی به به زه ږی و میهره بان (ناوښکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ تهوپه ږی به خشنده (ناوښکی پیرۆزی خودایه)

تَبَارَكَ فره پیرۆزی و بهرکه ته هی الَّذِي ته وزاته یه تَزَل (که) دایه زاندوه الْفُرْقَانِ (ته و کتابه ی که) لیک جیا که ره وه یه

عَلَى له سهر عَبْدِهِ بهنده ی خو ی لِيَكُونَ تا - لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (-بیته) نَذِيرًا ترسینه ر و بیدار که ره وه (۱)

الَّذِي ته وه ی لَهُر خواه نی مُلْك پادشایه تی و خواه ننداری السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زه وه ی

وَلَمْ يَخْزَ وه رگیز بۆ خو ی دانه ناوه وَلَدًا کورنیک وَلَمْ يَكُن وه رگیز نه بووه لَهُر بۆ ته و شَرِيكَ هاو به شیک فِي له

الْمَلِكِ ده سه لات و خواه ننداری وَخَلَقَ به دیه ی ناوه و دروستیکردوه كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتیک فَقَدَرَهُر جا ږی بۆ داناوه

تَقْدِيرًا ږنیک (ی ته واو و دروست) (۲) وَاتَّخَذُوا و دیار یان کرد و داینا مِنْ - دُونِهِ بېجگه (-له) و

ءَالِهَةً په رستراو و خودایاننیک لَا - يَخْلُقُونَ دروست (-نا) کهن شَيْءًا شتئ وَهُمْ و ته وان خو یان

يَخْلُقُونَ ده خولقیندرن و دروست ده کرنن وَلَا يَمْلِكُونَ و به ده ستیان نییه لِأَنْفُسِهِمْ بۆ خو یان ضَرًّا (هیچ) زیاننیک

وَلَا نَفْعًا و نه (هیچ) سودنیکش وَلَا يَمْلِكُونَ و به ده ستیان نییه مَوْتًا (هیچ) مردنیک وَلَا حَيَوةً و نه ژیاننیکش

وَلَا نُشُورًا و نه زیندوکردنه و و بلاوکردنه وه یه کیش (۳) وَقَالَ و- الَّذِينَ ته وانه ی كَفَرُوا کوفریان کردو ږوایان نه هیئا (-گوتیان)

إِنْ هَذَا ته وه (هیچ) نیه إِلَّا ته نها إِنْكَ درؤ و هه لبه ستراو یک أَقْرَبَهُ به درؤ هه لی به ستوه وَأَعَانَهُر و یارمه تی داوه

عَلَيْهِ له سهر ی قَوْم خه لکنیکی ءَاخِرُونَ دیکه فَقَدْ ته وه به دلنیا ی جَاءُوا هیئا ویا نه ظُلْمًا زولم و سته میک

وَزُورًا و درؤیه کی رازانراوه (۴) وَقَالُوا و گوتیان اَسْطِيرَ ته فسانه گه لی الْاَوَّلِينَ پېشینه کان ه اَكْتَتَبَهَا له سهر ی نوسیتیه وه

فِيهِ ئَيْتَرُ ئَهُوَ ه تَمَلِّي بُونوسينهوه دهخویندریتتهوه عَلَيَّه بهسهری ، لهسهری بُكْرَة بهیانیان وَأَصِيلًا و ئیواران (۵) قُلْ بَلَى

أَنْزَلَهُ الَّذِي تَعْلَمُ تَهُوْی دهزانئ السِّرَّ ههموو نهینیهک فِي له أَلْسَمُوت ئاسمانهکان وَالْأَرْضُ و زهوی

إِنَّهُرْ بهدلنیاپی ئهوَ کَانَ (-ههمیشه) غَفُورًا تهِوپهړی لیبوردهی رَحِيمًا تهِوپهړی بهبهزهی (-بوه) (۶) وَقَالُوا وگوتیان

مَال تهِوهچییه؟ هَذَا تَهُوَ أَلرَّسُول پيغهمبهره يَأْكُل دهخوات أَلطَّعَام خوراک وَمِشْي و بهړی دهروا فِي له ، لهناو

أَلْأَسْوَاق بازارهکان لَوْلَا لَو- أَنْزَلَ دَا (-نه) بهزیتراوه إِلَيْهِ بُو لای ئهوَ مَلَكْ فَرِيشتهیهک فَيَكُون جَا-

مَعَهُرْ لهگهل ئهوَ (-ببیته) نَذِيرًا ترسینهر و بیدارکهروهیهک (۷) أَوْ يَان يَلْقَى فِرْی بدریت إِلَيْهِ بُو لای ئهوَ

كَنْز گهنجینهیهک أَوْ يَان تَكُون - لَهُرْ بُوی (-ببیته) جَنَّة باخیکی چر و پر يَأْكُل بخوات مِنْهَا لِي وَقَالَ و-

أَلظَّالِمُونَ ستهمکارهکان (-گوتیان) إِنْ - تَتَّبِعُونَ ئیوه دواى ((هیچ) -نا) كهون إِلَّا جَگهله رَجُلًا پیاوێکی

مَسْحُورًا جادوو لیکراو (۸) أَنْظِرْ سهیرکه کَيْف چۆن ضَرَبُوا - لَكَ بُو تُو أَلْأَمَثِل نمونهی زۆریان (-لیدا و داتاشی)

فَضْلًا جَا گومرا بوون و رِئِیان وئِل کرد فَلَايَسْتَطِيعُونَ ئیتر ناتوانن سَبِيلًا رِنگایهک (-بدۆزنهوه) (۹)

تَبَارَكَ فَرهپروزی و بهرهکهت هی الَّذِي تَهُوزاتهیه إِنْ تَهگهر شَاء وِستبای جَعَلَ دایدهنا لَكَ بُو تُو خَيْرًا چاکتر

مِنْ له ذَلِكَ تَهُویان جَنَّتْ باخ و بهههشتانی تَجْرِي بروات مِنْ له تَحْتَهَا ژئیدا أَلْأَنْهَر روبرهکان وَيَجْعَل و دایدهنا

لَكَ بُو تُو قُصُورًا چهندهها کوْشک تهلار (۱۰) بَلْ بهلکو کَذَّبُوا بهدرۆیاندانا و باوهریان نهکرد بِالسَّاعَةِ به پوژی دواپی

وَأَعْتَدْنَا و ئیمه ئامادهمانکرد لَمَنْ بُو تَهُوْی کَذَّب بهدرۆی داناو بروای نههینا بِالسَّاعَةِ به پوژی دواپی

سَعِيرًا ئاگریکی تهِوپهړی جوْشدراو (۱۱) إِذَا کَاتِي رَأَتْهُمْ (ئاگرهکه) تَهُوان ببینی مِنْ له مَّكَانٍ جِنگایهکی بَعِيد زور دوور

سَمِعُوا تَهُوان دهبیستنم لَهَا لَوْی تَغِيْظًا دهنگی رقی و کینه وَزَفِيرًا و هاناسهدهرکردنی (۱۲) وَإِذَا وَتَهگهر أَلْقُوا فِریدرین

مِنْهَا لهوئ مَّكَانًا (له) جِنگایهکی ضَيِّقًا تهسک و تهنگ مُقَرَّنِينَ به پیکهوه بهستراوی دَعَا - هُنَالِكَ ئا لهوئ (-هاواری)

ثُبْرًا مه‌رگ (-ده‌که‌ن) (۱۳) لَا - تَدْعُوا بانگ (-مه) که‌ن اَلْيَوْمَ ئیم‌رۆ ثُبْرًا - وَحِدًا یه‌ک (-مه‌رگ)

وَادْعُوا و هاواری- ثُبْرًا مه‌رگی کَثِيرًا زۆر (-بکه‌ن) (۱۴) قُلْ بَلَىٰ اَذٰلِكَ ثایا ئەوه خَيْرٌ چاک‌تره اُمَّ یان

جَنَّةً به‌هه‌شتی اَخْلَدَ هه‌تاهه‌تایی و نه‌براهه اَلَّتِي ئەوهی وَعِدَ به‌ئندراوه به اَلْمُتَّقُونَ له‌خوداترس و پارێزکاران کَانَتْ -

لَهُمْ بۆیان جَزَاءٌ پاداشت وَمَصِيرًا و سه‌رئهنجام (-بووه) (۱۵) هُمْ بۆیان هه‌یه فِیْهَا تیایدا

مَا يَشَاءُونَ هه‌رچی ده‌یانه‌وێت خَلِدِينَ هه‌تاهه‌تایی کَانَ - عَلٰی له‌سه‌ر رَبِّكَ په‌روه‌دیگارت وَعَدًا به‌ئینێکی

مَسْئُولًا پرسیارلنیکراو (-بووه) (۱۶) وَيَوْمَ و ئەو رۆژهی یَحْشُرُهُمْ کۆیانه‌کاته‌وه (له‌مه‌یدانی مه‌حشره‌) وَمَا له‌گه‌ل ئەوهی

يَعْبُدُونَ ده‌یپه‌رستن مِّنْ له دُونَ غه‌یری اَللّٰهِ خودا فَيَقُولُ ئیتر ده‌لێت اَنْتُمْ ثایا ئیوه اَضَلَلْتُمْ گومرانا‌نکرد

عِبَادِي به‌نده‌کانی مِّنْ هَؤُلَاءِ ئەوانی‌هێ اُمَّ یان هُمَّ ئەوان خۆیان ضَلُّوا گومراو و وێل بوون له اَلْسَبِيلِ راسته‌رێگا (۱۷)

قَالُوا گوتیان سُبْحٰنَكَ پاكی و بێگه‌ردی و پیرۆزی بۆ تۆ مَا كَانَ - يَنْبَغِي گونجا و شیوا (-نه‌بوو) لَنَا بۆ ئێمه اَنْ كه‌

تَتَّخِذَ دیاری بکه‌یین مِّنْ له دُونَكَ غه‌یری تۆ مِّنْ (هیچ) اَوْلِيَاءَ دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرانیک وَلٰكِنْ به‌لام

مَتَّعْتَهُمْ تۆ بوازی ئەوانت دا رابووێن وَعَابَاءَهُمْ له‌گه‌ل باب و باپیرانیان حَتّٰی تاكو نَسُوا ئەوان له‌یادیان‌کرد

اَلذِّكْرُ یادخه‌ره‌وه‌که (قورئان) وَكَانُوا ئەوان- قَوْمًا قه‌ومێک ی بُرًا بۆری بێخێر (-بوون) (۱۸) فَقَدْ به‌د‌ئنیایی

كَذَّبْتُمْ برۆیان نه‌کرد و ئیوه‌یان به‌درۆدانا بِمَا به‌وهی تَقُولُونَ ده‌لێن فَمَا جا ئەوان- تَسْتَطِيعُونَ (-نا) توان

صَرَفًا (هیچ) لایچن و لابه‌رن وَلَا نَصْرًا و نه‌سه‌رخستن و پشتیوانی‌یک وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ يَظْلِمُ سته‌م بکات مِّنْكُمْ له‌ ئیوه

نَذِقْهُ پێی ده‌چیژین عَذَابًا عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌ک ی کَبِيرًا گه‌وره (۱۹) وَمَا و - اَرْسَلْنَا ئیمه‌ (-نه‌) ماننارد

قَبْلَكَ پێش تۆ مِّنْ له اَلْمُرْسَلِينَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌کان اِلَّا ئیلا اِنَّهُمْ ئەوانیش لَيَّاكُلُونَ به‌د‌ئنیایی ده‌خۆن

اَلطَّعَام خۆراک وَيَمْسُونَ و ده‌رۆن فِیْ له ، له‌ناو اَلْاَسْوَاقِ بازاره‌کان وَجَعَلْنَا و- بَعْضُكُمْ هه‌ندیکتان

لِبَعْضٍ بۆ ھەندىك (-کردۆتە) فِتْنَةً بە ڤاوە و تافىکردنەو ھە ئاىا سەبر و ئارام دەگرن ؟ و ڤان و ھەمىشە-

رَبُّكَ پەرورەدীগارت بَصِيرًا تەواو بىنەر (-بوو) بە ھەموو شت (۲۰) وَقَالَ و- الَّذِينَ ئەوانەى

لَا يَرْجُونَ بى ھىوان و ناخوازن لِقَاءَنَا دىدارى ئىمە (-گوتيان) لَوْلَا لۆ- أَنْزَلَ دا (-نە) بەزىراو ھە سەرماندا

الْمَلَكُ فريشتهكان أَوْ يان (لونا) نَرَى بىنن رَبَّنَا پەرورەدگاريمان لَقَدْ بەدنياىي أَسْتَكْبَرُوا خويان بەگەورەداناو ھە فِي له

أَنْفُسِهِمْ نەفس و زاتى خويان وَعَتَوْا و عىنادى و سەرکەشيان کردو ھە عَتَوْا سەرکەشيهى كَبِيرًا گەورە (۲۱) يَوْمَ ئەورۆژەى

يَوْمَ دەبىن الْمَلَكُ فريشتهكان لَا بُشْرَى نيه (ھىچ) مرگىنيەك يَوْمَئِذٍ ئەورۆژە لِّلْمُجْرِمِينَ بۆ ستمەکارەكان

وَيَقُولُونَ و دەلن جِرًّا (چوونە بەھەشت و مرگىنى حەرامە لىتان) قەدەغەى مَحْجُورًا قەدەغەکراو (۲۲)

وَقَدِمْنَا و دامانەبەر إِلَى بۆلای مَا عَمِلُوا ئەو ھى کردويان ھە مِّنْ له عَمَلٍ کارەكان جَعَلْنَاهُ و کردمان بە ھَبَاءٍ تۆزىكى

مَنْشُورًا بەرباکراو (۲۳) أَصْحَابُ خەلکانى الْجَنَّةِ بەھەشت يَوْمَئِذٍ ئەورۆژە خَيْرٌ چاکتر ھە مُسْتَقَرًّا نىشتەجىکانيان

وَأَحْسَنَ و چاکتر ھە مَقِيلًا (پشوودانىيان) (۲۴) وَيَوْمَ و ئەو پۆژەى تَشَقَّقُ کەلن کەلن دەبى السَّمَاءِ ئاسمان

بِالْغَمِّ بە ھەور وَنَزَلَ و دابەزىران الْمَلَكُ فريشتهكان تَنْزِيلًا دابەزىنىك (۲۵) الْمَلِكُ مولک و خاوەندارى و پادشايى

يَوْمَئِذٍ ئەورۆژە الْحَقِّ بەراستى و بەھەق لِلرَّحْمَنِ بۆ خوداى زۆربەبەزەبى و مېھربان ھە وَكَانَ و- يَوْمًا پۆژىك (-بوو)

عَلَى لەسەر الْكَافِرِينَ کافرەكان عَسِيرًا زۆر سەخت و ناخۆش (۲۶) وَيَوْمَ و ئەو پۆژەى يَعْصِى -

الظَّالِمِ ستمەکار (-گازدەگرى) عَلَى لەسەر يَدِيْ ھەردوو دەستى يَقُولُ دەلئى يَلْتَنِي ئاى خۆزگە اتَّخَذَتْ - مَعَ له گەل

الرَّسُولِ پىغەمبەر سَبِيلًا رىگايەك م (-بگرتابەر) (۲۷) يَوْمَئِذٍ ئەبھاوار لَيْتَنِي خۆزگەم لَمْ اتَّخِذْ -

فَلَانًا فلانەكەسم (-نەدەكردە) خَلِيلًا دوستى گيان بەگيانى (۲۸) لَقَدْ سویندبى بەراستى أَضَلَّنِي منى وئىکرد ھە عَنْ له

الدَّكْرِ يادخەرەو ھە (قورئان) بَعْدَ لەدواى ئەو ھى إِذْ كە جَاءَنِي بۆم ھات وَكَانَ و ھەمىشە- الشَّيْطَانِ شەيطان

لِّلْإِنْسَنِ خَذُولًا ۖ بِمِثْلَانِ وَ شَهْرَمَه زَارَكَهَر (-بووه) (۲۹) وَقَالَ وَ- الرَّسُولُ بِيْغَه مَبَهَر (-گووتی)

يَرْبُّ ۖ ثَمَّ يَهْرُوه رَدِيْگَارَه ۚ اِنَّ ۚ به رَاسْتِ قَوْمِي قَهْوَمِي ۖ مِّنْ اَتَّخَذُوا - هَذَا ۚ ثَمَّ الْقُرْآنُ قورئانه يان (-کرده)

مَجْرُورًا ۖ پِشْت تِيکراو (۳۰) وَكَذٰلِكَ ۚ وَهَرئَاوَا ۚ جَعَلْنَا ۚ وَاَمَانْکَرْدُوَه لِکُلِّ ۚ بُوْهَه مَوُو نَبِيٍّ ۚ بِيْغَه مَبَهَرِي ۚ عَدُوًّا ۚ دَوْرَمِي

مِّنْ ۚ لَه ۚ الْمَجْرِمِيْنَ ۚ تَاوَانْکَارَه کَان وَکَفٰی ۚ وَبِه سَسَه - ۚ بَرَبِّک ۚ پَهروه رَدِيْگَارْت ۚ هَادِيًّا ۚ رِيْئِمُوْنِيْکَار

وَنَصِيْرًا ۚ وَ سَهْرَخَهَر وَ پِشْتِيَوَان (-بِيْت) (۳۱) وَقَالَ وَ- اَلَّذِيْنَ ۚ ثَهْوَانَه ي ۚ كَفَرُوا ۚ کُوْفِرِيَانْکَرْد وَ بِي ۚ بَرَوَابُوْن (-گووتيان)

لَوْلَا ۚ نَزَلَ ۚ لَوْدَانَاه زِي ۚ عَلَيْه ۚ به سَهَرِي ، لَه سَهَرِي ۚ الْقُرْآنُ ۚ قورئَان ۚ جُمْلَه ۚ هَهْرَهه مَوُو ۚ وَحِدَه ۚ يَه ک جَار ۚ كَذٰلِكَ ۚ ثَا ۚ ثَاوَاه

لِنُبَيِّنَ ۚ تَا چَه سِپَاو وَ قَايِم بَكَه يِن ۚ بِه ۚ يٰی ۚ فَوَادَكَ ۚ دَل ۚ دَهروونت وَرَتَلَنَه ۚ وَ رُوْنَمَانْکَرْدَه وَ به ش به شَمَانْکَرْد

تَرْتِيْلًا ۚ رُوْنْکَرْدَنَه وَه وَ به شَبَه شْکَرْدَنِيْک (۳۲) وَلَا يَأْتُوْنَكَ ۚ وَ بُوْت نَاهِيْن ۚ بِمِثْلِ ۚ نَمُوْنَه يَه ۚ اِلَّا ۚ ثِيْلَا ۚ جِنَّكَ ۚ بُوْت دِيْنِيْن

بِالْحَقِّ ۚ حَهَق وَ رَاسْتِي وَ رَه وَايِي ۚ وَاَحْسَن ۚ وَ چَاکْترِيْن ۚ تَفْسِيْرًا ۚ رُوْنْکَرْدَنَه وَه (۳۳) اَلَّذِيْنَ ۚ ثَهْوَانَه ي

يُخْشَرُوْنَ ۚ حَه شَرْدَه کَرِيْن وَ کُوْدَه کَرِيْنَه وَه ۚ عَلٰی ۚ لَه سَهَر ۚ وَجُوْهِهْم ۚ دَهَم وَ چَاوِيَانَه وَه ۚ اِلٰی ۚ بُو ۚ جَهَنَّمَ ۚ دُوْزَه ۚ اَوَّلِكَ ۚ وَ ثَهْوَان

شَرِّ خِرَاطَرِيْن ه ۚ مَّكَانًا ۚ جِيْگَا (يَان) ۚ وَاَضَلَّ ۚ وَئِيْل تَرَه ۚ سَبِيْلًا ۚ رِيْگَا وَ رِيْبَا زِيَان (۳۴) وَلَقَدْ ۚ وَ به دَلْنِيَايِي ۚ اٰمِيْنًا ۚ دَامَان به

مُوسٰی ۚ مُوسَا ۚ اَلْكِتٰب ۚ كِيْتَابَه كَه ۚ وَجَعَلْنَا ۚ وَ- ۚ مَعَهُ ۚ لَه گَه ل ۚ ثَه وَ يَش ۚ اَخَاه ۚ بَرَاكَه ي ۚ هُرُون ۚ هَارُوْن (مَان)

وَزِيْرًا ۚ (-کرده) ۚ يَارْمَه تَدَه رِيْک (۳۵) فَقُلْنَا ۚ جَا گوْتَمَان ۚ اَذْهَبَا ۚ بَرُوْن ۚ اِلٰی ۚ بُو ، بُوْلَاي ۚ الْقَوْمُ ۚ نَه تَه وَه وَگَه لِي ۚ اَلَّذِيْنَ ۚ ثَهْوَانَه ي

كَذَّبُوا ۚ به دَرُوْيَانْدَانَا وَبَاوَه رِيَان نَه کَرْد ۚ بِاٰمِيْنًا ۚ به ثَايَه ت وَ نِيْشَانَه گَه وَرَه کَان وَ مِيْعَجِزَاتَه کَان ۚ فَدَمَّرْنٰهُمْ ۚ ثِيْتَر به رِيَاد وَ وِيْرَانْمَانْکَرْدَن

تَدْمِيْرًا ۚ (چُوْن) ۚ وِيْرَانْکَرْدَنِيْک (۳۶) وَقَوْمٌ ۚ وَ قَهْوَمِي ۚ نُوج ۚ (بِيْغَه مَبَهَر) ۚ نُوْج ۚ لَمَّا ۚ کَاتِي ۚ كَذَّبُوا ۚ به دَرُوْيَانْدَانَا وَبَاوَه رِيَان نَه کَرْد به

الرَّسُلِ ۚ بِيْغَه مَبَهَرَان ۚ اَغْرَقْنٰهُمْ ۚ نَقُوْمْمَانْکَرْدَن وَ خَنْکَانْدَمَانْدَن ۚ وَجَعَلْنٰهُمْ ۚ وَ ثَهْوَانْمَان- ۚ لِّلنَّاسِ ۚ بُو خَه لَک (-کرده)

ءَايَةً ۚ نِيْشَانَه وَ به لَگَه يَه كِي گَه وَرَه ۚ وَاَعْتَدْنَا ۚ وَ ثَامَادَه مَانْکَرْدُوَه ۚ لِلظَّالِمِيْنَ ۚ بُو سْتَه مَكَارَه کَان ۚ عَذَابًا ۚ عَه زَاب وَ ثَه شْکَه نَجَه يَه كِي

أَلَيْمًا زُورَ بِهِ تَازَارُ (۳۷) وَعَادَا (قهومی) عاد وَتُمُودَا وَتَمُودُود وَأَصْحَبُ وَخَلَكِي أَلَرَّسَ رَهَسَس

وَقُرُونًا (خه لکی) سه رده مانئیکي بَيْنَ له نیوان ذَلِكَ ئەوان كَثِيرًا زُورَ زُور (۳۸) وَكَلَّا وَهه موو

ضَرْبًا لَيْمَانِدَا وَدَامَانِشْت لَهُ بَوَّئَهَوَانِ أَلَا تَمَثُلُ نَمُونَانِ وَكَلَّا وَهه موویان مان تَبْرَنَا له ناو برد و تهر و تونا کرد

تَبِيرًا (چون) تهر و تونو ناکردنیک (۳۹) وَلَقَدْ وَ به دنیایي أَتَوَا هَاتِنَه عَلَي سَهَرِ الْقَرْيَةِ ئەو گوند و دئیِه اَلَّتِي ئەو هی

أَمْطَرَتْ داباریندرا مَطَرٌ دابارینی أَلَسَّوْهَ خِرَافَه وَ نابوودی أَفَلَمْ يَكُونُوا ثَايَا ئەوان پیشان- يَرُونَهَا (-نه) یان ده دیت

بَلْ به لکو كَانُوا ئەوان- لَا يَرْجُونَ هیوایان نه (-بوو) به نُشُورًا (هیچ) زیندوو کردنه وه یه ک (۴۰) وَإِذَا وَئَه گهر

رَأَوْكَ تَوَيَانِ بَيْنِي إِنْ - يَتَخَذُونَكَ تَوَّ (-نا) گرن إِلَّا به شتئ جگه له هُزُوا گالته پیکراو أَهَذَا ئەری ئەوه اَلَّذِي ئەوه یه که

بَعَثَ - اللَّهُ خودا (-ناردوو یه تی) رَسُولًا به پیغه مبه ر (۴۱) إِنْ ثَا كَادَ خه ریک بوو لِيُضِلَّنَا گومراو و وئلمان بکات

عَنْ لَهُ ، لِيْ اِهْتِنَا په رستراو و خودا کا نمان لَوْلَا ئە گهر- أَنْ ئەوه ی صَبْرًا سه بر و ئارامان (-نه) گرتبا عَلَيَّاهُ له سه ری

وَسَوْفَ وَ له داهاتوو يَعْلَمُونَ ده زانن حِينَ کاتئ يَرُونَ - الْعَذَابَ عه زاب و ئەشکه نجه (-ده بینن) مَنْ كَتَبَهُ ئەو که سه ی

أَضَلَّ وئیل و شوئین بزه (ی کرد) سَبِيلًا رینگا (۴۲) أَرَأَيْتَ ثَايَا بینو ته مَنْ ئەوه ی اتَّخَذَ - إِلَهُهُ --

هَوْنَه حه ز و هه وای خوئی (-کردوه به -- خودای خوئی) أَفَأَنْتَ ثَايَا تَوَّ تَكُونُ - عَلَيْهِ لَوَّ ئەو (-ده بیته)

وَيَكَلَّا مشوورخوړ و پارئزه ر (۴۳) أَمْ يَانِ تَحْسَبُ واده زانی أَنْ که أَكْثَرَهُمْ زُورَ به یان يَسْمَعُونَ ده بیسن أَوْ يَانِ

يَعْقِلُونَ تیده گهن و پیده گهن إِنْ - هُمْ ئەوان (شتئ - نین) إِلَّا مه گهر كَالْأَنْعَمِ وه ک ئازهل بَلْ به لکو هُمْ ئەوان

أَضَلَّ وئیل و شیواوتره سَبِيلًا ری و پیا زیان (۴۴) أَلَمْ تَرَ ثَايَه لَئِرَانه مای إِلَى بُو ، بُولای رَبِّكَ په روه ردیگارت

كَيْفَ چون مَدَّ درئزو پانی کردو ته وه الظِّلَّ سبیه ر وَلَوْ وَئَه گهر شَاءَ بیویستبا لَجَعَلَهُ ههر-

سَاكِنًا نه بزوا و نه گوری ده کرد ثُمَّ پاشان جَعَلْنَا - الشَّمْسُ رَوَّژ مان عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری (-کرده) دَلِيلًا ده لیل و به نگه

(٤٥) ثُمَّ پاشان قَبَضْنَاهُ وَنِكَمَانِهَيْنَاوَهٗ اِلَيْنَا بَوْلَاى خَوْمان قَبَضَا وَنِكْهَيْنَانَهٗوَهٗيَهٗ كِي يَسِيرًا سوک و ئاسان (٤٦)

وَهُوَ و ههر ئه و خوى الَّذِي ئه و زاته يه كه جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان اَللَّيْلَ شهو ى (-کردۆته) لِبَاسًا جل و بهرگى

وَالنَّوْمَ و نوستن (يشى کردۆته) سُبَاتًا سرهوتن و سِرَ بوون وَجَعَلَ - اَلنَّهَارَ رۆژگار يشى (-کردۆته) نَشُورًا په رت و بلاو بوون

(٤٧) وَهُوَ و ههر ئه و خوى الَّذِي ئه و زاته يه كه اَرْسَلَ - اَلرَّيْحَ بايه كان ى (-ناردوه) بَشَرًا وهك مرگيى بَيْنَ له

يَدَيَّ پيش رَحْمَتِهٖ ميه ره بانى و به زه يى خوى (باران) وَاَنْزَلْنَا و دامانبه زاند مِن له اَلسَّمَاءَ ئاسمان هوه مَاءَ ئاو يک ى

طُهْرًا پاکه ره وه (٤٨) لِنُحْيِي تا زيندوو بکه ينه وه يِهٖ يَتَّى بَلَدَهٗ شارۆچکه يه كى مَيِّتًا مردوو وَنُسْقِيْهِ و ئاوديرى بکه ين

مِمَّا بُوْئِهٗوَهٗى خولقاندوو مانه اَنْعَمًا ئازه لانىک وَاَنْاسِيَّ و خه لکانىکى كَثِيْرًا زوَر (٤٩) وَلَقَدْ و به دَلْنِيَايِ

صَرَفْنَهٗ جوړبه جوړمان کردوه و گۆرمان کردوه يَنْهَمَّ له نيوانيان لِيَذْكُرُوا تا ياد بکه نه وه و په ند وه رگرن فَاَبٰى جَا رازى نه بوون

اَكْثَرُ زوَرى اَلنَّاسِ خه لك اِلَّا به شتى (جگه له) كُفُوْرًا ناسوپاسگوزارى (٥٠) وَلَوْ وئه گهر شِتْنَا ويستبامان

لَبَعَثْنَا ئه وه ده ماننارد فِي له كُلِّ هه موو قَرْيَةٍ گوند و نشينگايه ك نَذِيْرًا تر سينه ريک و بيدار که ره وه يه ك (٥١)

فَلَا تُطِيعْ جَا گوڤرايه لى- اَلْكَافِرِيْنَ کافره کان (-مه که) وَجْهَدْهُمْ و جيهاديان له گه ل بکه يِهٖ يَتَّى (به وقورئانه)

جِهَادًا جيهاد و تىکو شانىکى كَبِيْرًا گه و ره (٥٢) وَهُوَ و ههر ئه و خوى الَّذِي ئه و زاته يه كه مَرَجَ پىكى گه ياندووه

اَلْبَحْرَيْنِ دوو ده ريان هَذَا ئه وه يان عَذَبَ سازگارى فُرَاتَ ته و او سازگار وَهَذَا و ئه وه يش مِلْحَ سوڤيکى اُجَاجَ تاله

وَجَعَلَ و دايئاوه يَنْهَمَا له نيوانيانه بَرَزَخًا په رده يىک وَحِجْرًا و به نداو يکى مَحْجُوْرًا به ندکراو (٥٣) وَهُوَ و ههر ئه و خوى

اَلَّذِي ئه و زاته يه كه خَلَقَ به ديھيناوه و دروستي کردوه مِن له اَلْمَاءِ ئاو بَشَرًا مروڤيک جَعَلَهُ جَا کروويه تى به

نَسَبًا په يوه ندى په چه له ك وَصِهْرًا و ژن و ژنخوازى وَكَانَ و هه ميشه- رَبُّكَ په روه رديگارت قَدِيْرًا ته و او توانا داره (-بووه)

(٥٤) وَيَعْبُدُوْنَ و ده په رستن مِن له دُون غه يرى اَللّٰهُ خودا مَا لَا يَنْفَعُهُمْ ئه وه ى سوڤيان پىنگايه تى

وَلَا يَضُرُّهُمْ زِيَان و زهرهريان پېناگه يه نږ وګان و- الْكَافِر كافر عَلَي بۆ سه ر رَبَّه پروه ردگاري

ظَهيراً پشت و په نا و يارمه تدهر (-بووه) (بۆ شهيطن) (٥٥) وَمَا و- أَرْسَلْنَا تۆمان (-نه) نارد إِلَّا ته نها

مُبَشِّرًا موژده به خش وَنَذِيرًا و بیدار کهر و ترسینهر (بيت) (٥٦) قُل بلي مَا - أَسْأَلُكُمْ داوا (-نا) که م عَلَيْهِ له سه ري

مِنْ (هيچ) أَجْرٍ پاداشتي إِلَّا ته نها مَنْ نه و که سه ي شَاء بيه ویت أَنْ که يَتَّخِذْ - إِلَى بۆلای رَبَّه پروه ردگاري

سَبِيلًا ريځايه ک (-بگريته بهر) (٥٧) وَتَوَكَّلْ و پشت به سه ته و ته وه ککول بکه عَلَي له سه ر اَلْمَيَّ نه و زيندوه اَلَّذِي نه وه ي

لَا يَمُوت نامريّت وَسَبِّحْ و ته سبيح بکه و پاک و بهر ز راگره بِمَحْمَدِهِ بو حمد و ستايشي نه و وَكْفَى و به سه سه بِهِ به و

بِذُنُوبْ به تاواني عِبَادِهِ بهنده کاني خَيْرًا ته واو شاره زاي ورد و درشت (-بيت) (٥٨) اَلَّذِي نه وه ي

خَلَقْ به ديپه يناوه و دروستي کرده اَلْسَمُوتْ ناسمانه کان وَالْأَرْضْ و زه وي وَمَا و نه وه ي يَنْهَمَا له نيوانيانه فِي له

سِتَّة شه ش اَيَّام رۆژان ي ثُمَّ پاشان اَسْتَوَى چوو عَلَي بۆ سه ر اَلْعَرْشْ عه رش و ته ختي پادشايه تي

اَلرَّحْمَن نه و زاته ي زۆربه به زه ي و ميهره بانه (ناويکي پيروزي خودايه) فَسَّلْ فَسَّلْ بِهِ يي خَيْرًا ته واو ناگاداري ورد و درشته

(٥٩) وَإِذَا وَته گهر قِيل گوترا هُمْ پينان اَسْجُدُوا سوژده بهن لِلرَّحْمَن بۆ نه لره حمان (زۆربه به زه ي و زۆرميهره بان)

قَالُوا گوتيان وَمَا باشه چييه اَلرَّحْمَن نه لره حمان اَنْسَجِدْ نايا سوژده بهين لِمَا بۆ نه وه ي تَأْمُرْنَا تۆ فهرمانمان پيډه که ي

وَزَادَهُمْ و بۆ ياني زياد کردن نُفُورًا ۞ دوورکه و تنه وه و ناحه زي (٦٠) تَبَارَكَ فره پيروزي و بهر ه که ت بۆ اَلَّذِي نه وه ي

جَعَلَ داي نا ، دروستي کرد فِي له ، له ناو اَلْسَمَاء ناسمان بَرُوجًا بوج و نه ستيران وَجَعَلَ و داي ناوه فِيهَا تي اي دا

سِرْجًا داگير ساو و رۆناکه ره وه و جوانکه ريک (خوري ناسمان) وَقَرَأْ و مانگيکي مُنِيرًا روناکه ره وه (٦١)

وَهُوَ و هه ر نه و خوي اَلَّذِي نه و زاته يه که جَعَلَ داي نا ، دروستي کرده اَللَّيْلْ شه و اَلنَّهَارْ و رۆژگار خَلَفَهُ دوا يه که که و تون

لَمِنْ بۆ نه وه ي اَرَادْ بيه ویت أَنْ که يَذَّكَّرْ ياد بکاته وه و په ندوه رگري اَوْ يان اَرَادْ - سُكُورًا سوپاسگوزاري (-ويست بي)

(٦٢) وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ خوداییه به زهی و میهره بان الَّذِينَ ئهوانه ی یَمْسُونَ - عَلٰی له سهر

الْأَرْضِ زهوی (-ده پۆن) هَوْنًا به ئارامی و هیمنی وَإِذَا وَئِهْگهر خَاطِبُهُمْ -

الْجَاهِلُونَ جاهل و نه فامه کان (-قسه ی نه فامانه یان ئاراسته کردن) قَالُوا ده ئین سَلَامًا سه لامو لیئ (به خراب و هلامیان ناده نه وه)

(٦٣) وَالَّذِينَ ئهوانه ی یَبْتَغُونَ شهویه سه رده بهن لِرَبِّهِمْ لَو پهره ردگاریان سَجَدًا به سوژده بردن

وَقِيمًا و به پئ وه ستانه وه (له نوێژا) (٦٤) وَالَّذِينَ ئهوانه ی یَقُولُونَ ده ئین رَبَّنَا ئه ی پهره ردگاریمان

أَصْرَفُ دوورخه ره وه و لاده عَنَّا لیمان عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نهجه ی جَهَنَّمَ دۆزه خِ إِنَّ به راستی

عَذَابَهَا عه زاب و ئه شکه نهجه ی ئه و کَانَ بُوو غَرَامًا به رده وام و پتیه ونوساوه (٦٥) إِنَّهَا به دلنیایی ئه و سَاءَتْ خراپترین

مُسْتَقَرًّا جیگای جیگهر که وتن وَمُقَامًا و هه لسانه وه و مانه وه یه (٦٦) وَالَّذِينَ و ئهوانه ی إِذَا کَافٍ

أَنْفَقُوا (مه سهره ده کهن) لَمْ یُسْرِفُوا ئیسراف و زیده رهوی ناکه ن وَلَمْ یَقْتُرُوا و به خیلی و ته نگیش ناکه ن

وَكَانَ به لکو (مه سهره فیان) - بَيْنَ له نیوان ذَلِكَ ئه ودا قَوَامًا مام ناوه نندیه (٦٧) وَالَّذِينَ ئهوانه ی

لَا یَدْعُونَ هاوارنه کهن و نا په رستن مَعَ له گه لَ اللَّهُ خودا إِلهَا په رستراویک ءَاخِرَ دیکه وَلَا یَقْتُلُونَ و نا کوژن

الْنَفْسِ ئه و نه فسه و که سه اَلَّتِي ئه وه ی حَرَّمَ - اللَّهُ خودا (-قه ده غه ی کردوه) إِلَّا ئیلا بِالْحَقِّ به حق و په وایی

وَلَا یَزْنُونَ و زینا ناکه ن وَمَنْ و هه رکه سی یَفْعَلْ - ذَلِكَ ئه وه (-بکات) یَلْقَ توشی دیت و دوچاری اَثَامًا تاوانان (-ده بیئت)

(٦٨) یُضَعَفُ چه نندجاره و چه نندقات ده کری لَهُ بُوئهو الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نهجه یَوْمَ پوژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) وَیَخْلُدُ وهه تا هه تا ده میئ فیهِه تیایدا

مَهَانًا شه رمه زار و ریسواکراو (٦٩) إِلَّا مِنْ ئیلا مَنْ ئه وه ی تَابَ په شیمان بویه وه و گه راپیه وه وَعَامَنَ و بروای هیئا

وَعَمِلَ و کردی عَمَلًا کرده وه یه کی صَالِحًا چاک و باش فَأُولَئِكَ ئه وه ئه وان یُبدِلَ ده گۆرئِ اللَّهُ خودا

سَيِّئَاتِهِمْ خراپه کانیان حَسَنَتْ (به) چاکان وَكَانَ و هه میشه - اللَّهُ خودا غُفُورًا ئهوپه‌ری لیبوردی

رَحِيمًا ئهوپه‌ری به‌به‌زه‌یی (-بووه) (۷۰) وَمَنْ و هه‌رکه‌سی تَاب په‌شیمان بویه‌وه و گه‌راپه‌وه و عَمِل و کردی

صَالِحًا کاری چاک فَإِنَّهُ ئیتر ئه‌وه يَتُوب تۆبه ده‌کات و ده‌گه‌رئته‌وه إِلَى بۆ ، بۆلای اللَّهُ خودا مَتَابًا ته‌واوی گه‌رانه‌وه و تۆبه

(۷۱) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی لَا يَشْهَدُونَ نابنه ئاماده و شایهت له الزُّور ناهه‌قی و نارپه‌واپی وَإِذَا وکاتی مَرُّوا ده‌رۆن

بِاللَّغْوِ به‌لای له‌غوه و قسه‌ی به‌تال و بیسود مَرُّوا تیده‌په‌رن كِرَامًا به‌رپز و به‌هادارییه‌وه (۷۲) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی إِذَا کاتی

ذُكِّرُوا یاد ده‌خړینه‌وه و ئاموژگاری ده‌کړن بَيَّات به‌ئایه‌ته‌کانی رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان لَمْ يَخْرُوا ناکه‌ونه عَلَيَّهَا سه‌ری صُمًّا که‌ر

وَعُمِّيَانًا و کوپړانه (۷۳) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی يَقُولُونَ ده‌لین رَبَّنَا ئه‌ی په‌روه‌ردگاریمان هَبْ ببه‌خشه لَنَا پیمان

مِنْ له اَزْوَاجِنَا هاوسه‌رانمان وَذُرِّيَّتِنَا و منال و نه‌وه‌کانمان قُرَّةٌ ئوقره‌ی اَعْيُنِ چاوان وَاجْعَلْنَا و -

لِلْمُتَّقِينَ بۆ له‌خوداترس و پارنیزکاران (-بمانکه) اِمَامًا پیشه‌واپه‌ک (۷۴) اُولَئِكَ ئه‌وان

يُجْزَوْنَ پاداشت ده‌درئنه‌وه و پییان ده‌درئ الغُرَّةَ مال و ژووری (تایبه‌ت) بِمَا به‌وه‌ی صَبْرًا دانیان به‌خوډاگرت و ئارامیانگرت

وَيُلْقَوْنَ و پیشوازی ده‌کړن فِيهَا تیايدا تَحِيَّةٌ به‌سلاو وَسَلَامًا و سه‌لام (۷۵) خُلْدِينَ هه‌تاهه‌تای ماوه‌ن فِيهَا تیايدا

حَسَنَتْ چاکترینه مُسْتَقَرًّا جیگای جیگیربوون وَمُقَامًا و جیگای هه‌ستان و ژیان به‌سه‌ربردن (۷۶) قُلْ بلی

مَا يَعْبُوهُا گوئ نادا بِكُمْ بیټان رَبِّي په‌روه‌ردیگارم لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ئه‌گه‌ر دوعا و پارانه‌وه (وپه‌رستنتان) نه‌بی فَقَدْ ئه‌وه به‌دنیایی

كَذَّبْتُمْ ئیوه پرواتان نه‌هینا و به‌درۆتان دانا فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو يَكُونُ - لَزَامًا پابه‌ند و به‌ستراو (-ده‌بیټ) (۷۷)

